భగవద్రామానుజాచార్య స్తోత్రరత్నము

207

Sl.no. 508 | Acc. No. 7184

భగవద్రామానుజాచార్య స్తోత్రః

6

శ్రీ

ఆంధ్రీకృత

భగవద్యామునాచార్య స్తోత్రరత్నము

ఇది

శ్రీమన్మంగళగిరి క్షేత్రవాసుండును బ్రస్తుతము

గుంటూరుజిల్లా కలెక్టరాఫీసులో లేఖకుఁడునగు

గొట్టుముక్కల రమాకాంతాచార్యులిచే

రచింపఁబడి.

గురిజాల తాలూకా అడిగొప్పల అగ్రహారికులగు

శ్రీమద్విశిష్టాద్వైత ప్రథమదిగ్గజాచార్య

సమయోద్దండ కోలాహల

శ్రీమాన్ పరవస్తు అప్పంగారిస్వామ్యయ్యవార్లంగారిచేఁ

బరిష్కరింపంబడి,

బాపట్లలోని శ్రీ భారతీవిలాస ముద్రాక్షరశాలాధ్యక్షులగు బ్ర|| భట్టిప్రోలు సుబ్బారావుగారిచే ముద్రింపఁబడి,

నూజవీడుతాలూకా తెంపల్లిగ్రామ మొఖాసాదారు

శ్రీమాన్ నందూరి పార్థసారథిగారిచేఁ

బ్రకటింపఁబడియె.

బాపట్ల.

1909

మొదటికూర్పు 500 | కాపీరైట్. | వెల 2 అణాలు

పీఠిక.

పరమభాగవతోత్తములగు నార్యులారా!

భగవంతుండగు నారాయణుండు సంకల్పమాత్రంబునఁ జరాచరాత్మకంబగు నసంఖ్యాకబ్రహ్మాండముల సృష్టింపఁగ, ననాదికర్మవాసనాబద్ధులై, జననమరణరూప సంసారప్రవాహంబునంబడి దరిఁగానక పొరలెడుచేతనకోటి నుద్ధరింపనెంచి నిర్హేతుకజాయమాన కరుణావిశేషంబునఁ గరణకళేబరంబులతోఁ బాటు వేదశాస్త్రరూప జ్ఞానసాధనంబులవారికి బ్రసాదించెం గాని, మందబుద్ధులగు జీవులు తత్సాధనసాహాయ్యంబుగలిగియుండియుఁ దరింపఁజాలరైరి. దానం జేసి పరమకారుణికుండగు శ్రియఃపతి యప్పుడప్పుడు తదీయులగు ననంతాదుల నిజాంశవిశేషంబున భూలోకంబున నవతరింపఁజేసి చేతనకోటి మోక్షోన్ముఖులఁ గావించుచుండు. అట్టి యవతారంబులలో నొక్కరగు భగవద్యామునాచార్యులు కలియుగంబున 4017 వది యగు ధాతునామసంవత్సరములో నాషాఢ పూర్ణిమా బుధవారమున నుత్తరాషాఢ నక్షత్రమం దవతరించిరి. అనఁగా వీరిజననము క్రీస్తు శకాబ్దము 916 సంవత్సరమని చెప్పవచ్చును. వీరి తండ్రిగారి పేరీశ్వరమునులు. తాతగారు నాథమునులు. శ్రీభాష్యమును రచించి విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును స్థాపించి లోకమందా బాలగోపాలమునకును శ్రీమన్నారాయణాష్టాక్షరీ మంత్రమునుఁ గాంచీపురగోపురాగ్రమునుండి వెదఁజల్లి జీవదయాపరుఁడని కీర్తిగాంచిన శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులవారు వీరిచరమదశకుఁ బిన్నవయస్సులోనుండి వీరిని సేవింపవలెనని శ్రీరంగమునకు వచ్చునంతలో నాయన పరమపదించిరి. వీరిరువురునుఁ గలియలేదు. భగవద్యామునాచార్యులవారు గీతార్థసంగ్రహమును నీస్తోత్రరత్నంబును రచించిరి. ఈస్తో

త్రిరత్నము పనిషదర్థ ప్రతిపాదకమై వేదాంతదేశికులవారిచే వ్యాఖ్య వ్రాయఁబడి విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు బీజప్రాయమై వెలయుచున్నది. భగవద్రామానుజాచార్యులవారు రచించిన గద్యత్రయము పరిశీలించినచో నందు యామునాచార్యుల శ్రీసూక్తియే యచటచట వాడఁబడి యున్నది. ఇదిచూచిన నుడయవరునకు నాళువందారునందుఁగల మహాగౌరవము వెల్లడి యగుచున్నది.

2. ఇట్టి మహాగ్రంథముఁ దెనిగించుటకు నేను సమర్థుఁడఁగానని యెఱింగియు, తత్పఠనానుభవజనిత సమ్మోదమునఁ గలిగిన బుద్ధిచాపల్యము నాఁపుకొనఁజాలక తెనిఁగించినందునకుఁ బెద్దలు క్షమింతురుగాక! ఈ గ్రంథీకరణమునఁగల దోషములను నాకుఁ గనఁబఱచినచో దిద్దుకొన సిద్ధముగా నున్నాఁడను.

3. మ. జలజాక్షాంఘ్రిరతుండు తెంపలి మొఖాసాదారుఁడూరిస
త్కులసీతాపతిగారిపుత్రకుఁడు సంస్తుత్యైకదానవ్రతో
జ్జ్వలహస్తుండగు పార్థసారథి మదాశ్వాందాసప్రోత్సాహంబునన్
గ్వ్యలభారంబును నిర్వహించుచును నచ్చొత్తించె సద్భక్తితోన్

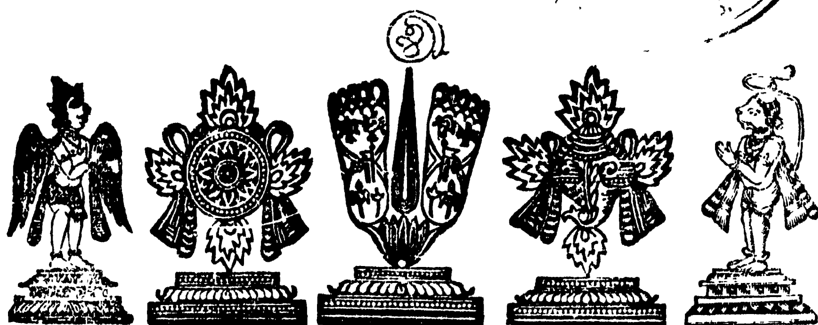
ఇట్లు,

గుంటూరు 27-9-09.

విబుధవైష్ణవవిధేయుఁడు
గొట్టుముక్కల రమాకాంతాచార్యులు

శుద్ధపత్రిక.

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
8	28	పీడకొఱన్	పీడయుఱన్
5	6	మవను	నమసు
7	6	కముల్	కయులకే

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆంధ్రీకృత

భగవద్యామునాచార్య స్తోత్రరత్నము.

కృతిపతి.

ఉ. శ్రీనిగమాంతపుష్పక పరీమళవాసిత కంఠదేశ! క
ళ్యాణ గుణప్రకాశ! మహితార్థరసోదిత దివ్యవాగ్ఝరీ
మానితవీచికా ఘుమఘుమంఘుమనాదరట త్సుధీర! శో
భానిధి! శ్రీనివాస ప్రతివాది భయంకర దేశికాగ్రిణీ. 1

క. ఇలమంగళగిరిపతికిన్, దలిదండ్రులకెఱఁగి, యామునస్తోత్రంబున్
దెలిఁగింపఁ బూనితిని, నన్ మలినన్ దయఁజూచి, యవధరింపుము దేవా

యామునస్తుతి.

మ. ధరలోఁ గల్గు సమస్తచేతనులు తత్త్వజ్ఞాన సంపూర్ణులై
తిరియింపన్, స్తుతిరూప వాక్యములఁ దద్గంభీర వేదాంత ది
వ్యరహస్యార్థ సుధాప్రపూరింబడఁ జెప్పె నెవ్వాఁడట్టి యోగీంద్ర శే
ఖరు, శ్రీయామున దేశికుం దలఁతుఁ దత్కారుణ్య గాఢస్మృతిన్. 3

స్తోత్రరత్నము.

క. పరమాచింత్యాద్భుతసుఖ । భరితజ్ఞాన ప్రకృష్టవైరాగ్యనిధిన్
స్ఫురితాగాధాచ్యుతభ। క్తిరసాంబుధి,నాథమునికిఁ గేలుమొగుడ్తున్. 4

మ. మధుజిత్పాద సరోజతత్త్వదృఢ సమ్యజ్ఞాన భక్తిప్రభా
వధురీణత్వ కథాంతసీముఁ డెవఁడే బ్రహ్మాణ్యపాదాబ్జముల్
గ్రథితాస్మచ్చరణంబులౌ నెపుడు లీలా నిత్యభూతిద్వయిన్
బ్రథితాస్మత్పతి యెవ్వఁడట్టిముని నారాధింతు నాథార్యునిన్. 5

మ. ధరపై, నచ్యుతభక్తి సంకలిత తత్త్వజ్ఞాన పీయూషసా
గర వేలాపరివాహరూప శుభవాక్పారంపరిన్ బూర్ణముల్
బరమార్థంబగు భక్తియోగ, మవతీర్ణంబయ్యెనే యోగిచే
గురుచే, నాయనకుంబునర్నమనముల్ గావింతు నాథర్షికిన్. 6

చ. అరయఁగ భోగమోక్ష తదుపాయగతుల్, చిదచిత్పరాత్పరాం
తరగత తత్త్వభావములు, తత్త్వగతిన్ వివరించి తెల్పఁగన్
బరమపురాణరత్నముఁ గృపామతినై రచియించెనే గుణో
త్తరుఁడల శ్రీపరాశరుని దాపునఁగూర్చి నమస్కరించెదన్. 7

ఉ. అనిశము నెద్దిమత్కులము నందలివారికిఁ, దల్లిదండ్రులున్
వనితలుఁ, బుత్రులున్, సకల వైభవజాలము, నయ్యెనట్టిమ
ద్ఘనతరగోత్రనాథుఁడు మదాద్యగురూత్తముఁడైన. శ్రీవివ
ర్ధన వకుళాభిరాము,పద తామరసద్వయి,మూర్ధిఁ దాల్చెదన్. 8

ప్రణతాస్మచ్ఛిరమందు, నైగమశిరోభాగంబునం,దెద్దిపా
వనమై శోభిలు, మన్మనోరథ పథవ్రాతంబు పాలించు దే
వని, మాకుం గులదైవతంబు, కులపున్ నిక్షేపమౌ, నెద్ది,య
వ్వనజాతాక్ష పదారవిందమును సంభావింతుఁ జిత్తంబునన్. 9

చ. వనజభవాభవాది సురపంక్తికిఁ బూర్ణముగా నెఱుంగనె
వ్వని మహిమాబ్ధిశీకరలవంబును శక్యముగాదో, యట్టియా

శుని మహిమంబులన్ బొగడఁ, జొచ్చితి సిగ్గునుబొంద; కిట్లొన
ర్చిన కవినైననాకు నొనరించుకొనందగుమన్నమస్కృతిన్. 10

మ. అతులయ్యున్, మఱిఈతుల్పబుద్ధినగునే, నత్యంతమున్, సన్నుతి
చ్చటఁ గీర్తింపుదుఁజూ, యథామతి, యథాశక్తిన్; సదాస్తోత్రత
చ్చటులామ్నాయ చతుర్ముఖామలును సంశ్లాఘించుటిట్లేగదా;
పటుపాథోధిని మగ్నరేణుకుకర వ్యత్యాసముల్ గణ్యమే॥ 11

మ. కృపకుం బాత్రుఁడుగాఁడు నిన్నొగడు శక్తిప్రౌఢిమన్వీఁడు; స్తా
త్యపరిశ్రాంతినిఁబట్టి జాలిఁగొనవా నంతేసుమీనీకు, మం
దపుబుద్ధిం గలవాఁడనౌట నుతికన్నన్ దత్పరిశ్రాంతియే
యెపుడున్ జుల్కనచూపెఃగాన, నుచితంబే నాకునియ్యత్నమున్ 12

ఉ. నవిధిఁగల్గ నేర్చు మొద, లీభువనంబులు నీకటాక్షవీ
క్షావిభవంబులేక; యెట్లుగల్గుఁబ్రవృత్తి? సమస్తజంతులన్
బ్రోవ, నిసర్గ సౌహృదముఁబూని, యిటుల్ చరియించు నీయెడన్
దేవ! శ్రీతాళివత్సలత తేజరిలంగనుఁ జిత్రమెట్లగున్. 13

మ. పరనారాయణ! యుత్తమాన వధికస్వాభావికైశత్వమున్
వరవేదార్థ విమర్శనంబు సహియింపంబోఁడు నీయందు; నీ
శ్వర! యుష్మన్మహిమార్ణవాంతరలు తద్వార్బిందువుల్గా రశం
కర, వేధః, పరమస్వరా, ట్సుతముఖ ఖ్యాతామరశ్రేణియున్॥ 14

చ. నుతనవపుండరీక నయనుండనఁ, దేవ్వఁడు భాగ్యరాశి శ్రీ
సతికి, నెవండొగిన్ బరమసత్వసమాశ్రియుఁ, డేఁడుపూరుషో
న్నతుఁడు, సదాయుతాయుత శతైకకళాంశక సూక్ష్మభాగభా
సిత మొనరించనేఁడు, చిరచిత్ర విభాగ విచిత్రవిశ్వమున్. 15

చ. ప్రతిహరణంబునుం గురుశిరోదళనంబును, దైత్యపీడమొక్
మ్రితగతి నిట్టియూపదలఁద్రుంచి, మహోత్త ఫలప్రదాతమై,

సత, మజరుద్రరక్షణకుఁ జాలెనె సందుఁ? మతేవపతుత్రినం
ఘ్రితల జలంబుమౌళిని ధరించి శివుండయియొప్పె రుద్రుఁడున్. 16

ఉ. ఎవ్వనిబొజ్జలోనిమిడె నీశవిరించి ముఖప్రపంచకం
బెవ్వని రక్షణన్ మనుఁ; మరెవ్వని బొడ్డునఁ బుట్టె; విశ్వముల్
నెవ్వడినాక్రమించి కబళించి బహిర్గతముం బొనర్చెఁదా
నెవ్వఁడు, నీవ కావె? పరుఁడింకఁ గలండను శంక శక్యమే? 17

చ. అమలినశీలరూప చరితాదులచేఁ బరమప్రకృష్ట స
త్త్వమహిమ, సాత్త్విక ప్రబల తాత్త్విక శాస్త్రములన్, బరాత్పరా
దిమ పరమార్థసంవిదుల దివ్యమతంబుల, నాసురస్వభా
వములుగలవారికిన్ నినులవంబును గుర్తెఱుఁగంగ శక్యమే? 18

చ. చిరపరిలంఘి తత్త్రివిధసీమసమాధిక భావనంబునన్
దిరముగఁ గీర్తికెక్కు భవదీయ పరబ్రహ్మస్వభావ మీ
శ్వర! బలవద్భవత్ప్రకృతి సంతతగోపితమయ్యు, నోయభం
గుర! త్వదనన్యభావులగు కొందఱకున్ గనవచ్చెడిన్ జుమీ. 19

రయనజాండ గోళములఁ దదంతర గోచరమున్, దశోత్తరా
ములున్, గుణత్రయము, ప్రాణిసమూహములున్, ప్రధానమున్,
సుపదంబు, దివ్యశుభమంగళ విగ్రహశీలయున్, బరా
యివియెల్లయుష్మదవితర్క్యవిభూతులుగానెచూడఁగన్. 20

సులభుండ, వంచిత సుశీలుఁడ, వార్జవసామ్య మార్దవ
ఁడవు, స్థైర్యశౌచ మధురత్వకృతిత్వ కృతజ్ఞతావదా
తలకుఁ బట్టుఁగొమ్మవు, దయాళుఁడవున్ సహజంబుగా లస
తత సమస్త, సద్గుణసుధాజలరాశివిగావె యెన్నఁగన్. 21

ప్రణుతామ్నాయముఁ బ్జ సంభవులపై పైఁబూరుష శ్రేణి నా
య్యానఁ దేమోశతనిత్యసూరిమముచే నంగందుఁగల్పించి, క్ర

న్నన, నేనైకభవద్గుణావధినిఁబొందంగోరి యున్నట్టి చో
టనెయుండెక్‌ : మఱితాముపక్రమణాటంజాలవయ్యెంజుమీ. 22

క. భువనోదయసంస్థితిలయ । భవమోక్షాదికములకు భవచ్ఛ్రితలీలల్
భవదీయగభీరమనో । జ్ఞవిధానుసరణములగును వైదికవిధులున్. 3

చ. నమసు, నమస్సుభాషితమనంబులకందఁగరానినీకి వే
మనసు, నమస్సుభాషితమనంబులకేపొడచూపునీకి వే
నమసు, నమస్సుగైకొనుమ నంతమహిత్వవిభూతినీకి వే
నమసు, నమస్సుగైకొనుమనంతదయైకపయోధినీకివే. 24

చ. కడుకొని ధర్మనిష్ఠ యెఱుఁగక్; మఱియాత్మవిదుండఁగాను, నీ
లలితపదారవింద యుగళంబున భక్తియొకింత యేనియున్
గలుగ; దకించనుండః నటుగావున, దీనశరణ్యా, నేనునీ
యడుగులనే, యనన్యగతినై, శరణంబుగ సేవచేసెదక్. 25

ఉ. నిందితకర్మలెన్ని ధరణింగలవన్నియు, వేయిరీతులక్
ముందుగఁజేసిచేసి యఘముల్ తుదిఁబండెడు నట్టివేళ, నా
కెందును దిక్కుగానక, యహీనదయాళు! ముకుంద! యివ్విధిక్
గుందుచునున్నవాడ, నిదిగో భవదీయ పవిత్రసన్నిధిక్. 26

చ. పరఁగననంత సంసరణవార్ధి మధ్యమునన్ మునుంగుచుక్
బొరలెడు నాకునేఁడుగద పొందఁగ నబ్బితివీవుచేరువక్
దరివలె: దేవ! నీకృపకుఁ దద్దయునుత్తమమైనపాత్రి మి
త్తఱినిదిగో లభించెనుగదా! వరదా మఱియేమిచేసెదో 27

చ. వసుధనభూత పూర్వమయి, భావిలభింపఁగఁ బోవుదేనినై
నసకలముక్ సహింతు. మఱినావ్యసనంబు స్వభావసిద్ధమై
యెసఁగునెకా! మతేమనిన, నీశ! పరాభవమాశ్రితాళికిక్
వెసభవదీయ సన్నిధిలభించుట నీకనురూపమేగదా!, 28

చ. వెడలఁగఁ ద్రోచివైచినను, బ్రేమమయిన్ మఱినీపదాబ్జముల్
విడువఁగనోమహేశ! ప్రభవింపదు బుద్ధిరొకింతయేని; బా
ల్గుడిచెడుచంటి బిడ్డఁడు ప్రకోపవశంబునఁ గ్రిందఁ ద్రోయఁగాఁ
బడియునుఁ దల్లికాళ్లువిడువన్ మదినొల్లఁడుగాదెయెన్నఁడున్.29

చ. భవదమృతస్రవచ్చరణ పంకజయుగ్మని వేశితాత్మకి
చ్చవాఁడమునయ్యయన్యమున? సారమరందకణప్రపూరమై
భవమ్మృదుశారవిందమురవంత లభించిన, నీరుగొబ్బినిన్
దవులమధువ్రతంబు విడదా? మఱిదానిమొగంబుఁ జూచునే. 30

చ. ఇలనెపుడేని, నెప్పగిదినేనియు, నెవ్వనిచేతనైననున్,
గలితభవత్పదంబుల కొకానొక మాఱొనర్పఁబడ్డయం
జలి, యపుడేహరించు యనిశంబశుభంబుల శేషమున్, సుఖం
బులనొడఁగూర్చు: నెక్కపుడుఁ బోదుగదావృథయైజగత్పతీ. 31

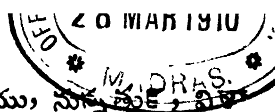
[ము, లస

క. భవదంఘ్య్రరుణాంబుజయుగ। ప్రవిమలభక్త్యమృతసింధువారికణ
ద్భవదావాగ్నిన్,దురిటనా। ర్చి,విరాజత్పరమసౌఖ్యవృత్తినొసంగున్ 32

కం. లీలాక్రాంతవరావర జాలాలయమై, శ్రితార్తి సంక్షయకరమై
క్రాలుమదర్థము,త్వత్పదపాళిసరోజములఁ,గన్గవన్,గనుటెపుడో 33

చ. లలితరథాంగ, శంఖ, కమల, ధ్వజ, కల్పమహీరుహాం, కుశో
జ్జ్వలతరవజ్ర, లాంఛిత భవచ్చరణాంబురుహద్వయంబుశో
భిలుచు మదీయమూర్ధముఁ, దివిక్రమ దేవ! యలంకరింపఁగాఁ
గలుగుట యెన్నఁడోగద! సుఖంబులభించుట యెన్నఁడోగదా.34

చ. ధృతమహనీయహేమమయ దివ్యమహోజ్జ్వలపీతచేలు, సం
స్మృత మృదుశాతసీ కుసుమమేచక నిర్మలకాంతిపూర చా

రుతను, నిమగ్ననాభివివరుఁ, గనుమధ్యము, నున్నతుఁ, విశా
లతరవిరాజమాన శుభలక్షణలక్షిత శోభ్యురస్థలుఁ. 35

మ. అలఘు జ్యాకిణకర్క శాంచితములై, యాజానులంబంబులై,
లలనాచారువతంసితోత్పల శ్రీవోలంకార సంస్రస్తశో
భ్యలకాబంధ విమర్దశంసకములై, యత్యంతకళ్యాణమం
జులమైనట్టి చతుర్భుజార్గళముల్ సొంపైన మేన్వానినిఁ. 36

కం. అతితుంగదృఢాంసవిలం। బితకుండలభ్రమరకాళిమేదురకంబూ
ర్జితకంధరు,ముఖకాంతివి। జితనిర్మలపూర్ణవిధుమ శేశయరుచిరుఁ 37

చ. దళితవినూత్నచారుతర తామరస ప్రతిమానలోచనుఁ
వెలయుసముజ్జ్వలాధరు, నవిభ్రమభ్రూలతికావిలాసునిఁ
గలితశుచిస్మితుఁ, మృదుళగండకభాగు, నుదగ్రనాసునిఁ
లలితలలాటికా ఫలకలంబితచంచల సుందరాలకుఁ 38

పంచచామరము. కనత్కిరీటహారకంకణకామణీంద్రకాంచికా
గుణాచ్ఛనూపురాంగదాళిగుంభితుఁ,లసద్గదా
ధనూరథాంగశంఖఖడ్గధారు,నై జయంతికా
వినూత్ననాగమాతృకానవీనవాసనోజ్జ్వలుఁ 39

మ. సిలయుంబే మెకునీభుజాంతరము, చింతింపంగనేదేవి వు
ట్టిలునీకుంబ్రియధామమైపరగు, నేయిందీవరాక్షీకటా
క్షలవాధారములీనమస్తజగముల్, చర్చింప బ్రహ్మాది బ
ల్విడిబంధింపఁబడెఁ, మధింపఁబడె, నేనీలావతీలబ్ధికై. 40

క. నిజవైశ్వర్యరూప్యసంపద। నజస్రమనుభూతయయ్యు, నభినవగతివిం
తఁజలిపి, గుణరూపవిలా। సజుష్టచేష్టలఁ, ద్వదేకసతతోచితమై.

ఉ. మానగునట్టితావకర మారమణీమణితోఁ, బ్రకృష్టవి
జ్ఞానబలైకధాముఁడు, ఫణామణిజాలమయూఖమండలా

నూనవిరాజమానకలితో దరదివ్యనివాసభాసి తుం
డై నయనంతభోగివరునందుపవిష్టుఁడవై తివాతఁడున్ 42

క. గృహ,శయ్యా,సన,పాదుక,|బహుళచ్ఛత్రో,పధాన,వసనాదులవి
గ్రహభేదగ శేషత,న|స్వహమున్, శేషుఁడనఁబిల్వఁబడు,సార్థముగన్

శా. దాసుండై,సఖుఁడై, వితానమయి, యుద్యద్వాహనంబై, ధ్వజం
బై, సింహాసనమై, ఘనవ్యజనమై, యర్థిన్ ద్వదీయాంఘ్రి పా
ళీసమ్మర్దకిణాంక శోభియయి. యోలిన్ వేదరూపోజ్జ్వలుం
డై, సామీప్యముఁజేరి, యెల్లప్పుడునాగారాతి సేవింపగన్. 44

మ. సకలంబైన భవద్విభూతిభరమంచ త్త్వత్కృపందాల్చి, తా
వకభుక్తోజ్ఝిత శేషభోజియగు విష్వక్సేనమిత్రుండు, మా
నకయెక్కార్యము నెవ్విధంబునను విజ్ఞాపించు, గంభీరతా
చ్ఛకటాక్షంబుల, నట్టికార్య, మటులాజ్ఞాపింతు వీవెయ్యెడన్. 45

మ. శ్రితినైసర్గిక సంహతాఖిల మలక్లేశుల్, త్వదీయానుకూ
లతమప్రేమనిధుల్, త్వదర్హసుకృతుల్, సమ్యగ్గృహీతోజ్జ్వలాం
చితతత్త్వరిచార సాధనములన్ జేదాల్చి, భక్తుల్, యథో
చితరీతిన్, నినుసేవసేయఁగఁ గదున్ జెన్నారు చుందెప్పుడున్ 46

చ. అరయనచింత్య, దివ్య, పరమాద్భుత, శాశ్వత,యౌవన, స్వభా
వరుచిరకాంతిభాగమృత వారినిధిన్, గమలైక భాగ్యమున్
బరమసమర్థు, నాపదనపాయసఖున్, బహుళార్థికోటి ని
గ్జరధరణీజరాజము, సరింతగ భక్తజనైక జీవనమున్. 47

మ. పరఁగన్ దేవరవారి సేయనుసరింపంజొచ్చినాఁడన్, నిరం
తరసత్కైష మనోరథాంతరప్రశాంతస్వాంతరింగుడనై,
నిరతైకాంతికనిత్యకైంకరుఁడనై, నేనికనెన్నండునా
గ్రహ రమాకాంత! సనాథజీవితముచే దోపంబునీ కింతయున్. 48

మ. అవినీతుండను, నిర్దయుండ, పాపచిత్తుండ, నిర్లజ్జుండన్
వివరింపన్ బురుషోత్తమోత్తమ! యనీనిందుండ, నేనేలనన్?
శివ, వేధ, స్సనకాది, యోగివరులున్ జింతింపనత్యంతమున్
దవులౌనీపరిచారికత్వమును బొందంజూతు స్వేచ్ఛాగతిన్. 49

క. అపరాధసహాసనిధిన్, ।నిపతితుఁడభయదభవజలనిధిన్, గేవలమున్
గృప,నీవానిఁగఁగొను,పర।మపురుష శరణాగతుండమటియగతికుఁడన్

క. అవివేకఘనాంధకకు।బ్నిపహము, బహుధావిషాదనిరతవివర్ష
ద్భవదుర్దినమున,నచ్యుత!।తవిలిపథముదప్పినాఁడ: దయజూడుమయా

చ ఎదురనొనర్తునీకునిదె యేనొకవిన్నపమాలకింపు: మి
య్యదియనృతంబుగాదుపరమార్థమెసుమ్ము: మతేమనన్ జగ
ద్విదితయశోవిశాల! యదువీర! ననుందయఁజూడకుంటివే
నిఁ, దమకునింక వేఱుదయనీయుఁడుదుర్లభుఁడీధరిత్రిపై. 52

ఉ. కావుననిన్నివాగఁబతిఁగల్గినవాఁడనుగాను సేనిలన్
నీవునునన్నువాగ దయనీయుఁడుగల్గినవాఁడవౌదువే?
యీవిధినిర్మితంబయినయొక్కటియన్వయమున్ స్థిరంబుగన్
బావన! చేయివీడకయు, పాలనసేయుమిప్పేమమీరఁగన్. 53

క. తనువుననెవ్వఁడనైనను,।గుణములనెవ్వండనేనగుదుఁగాక, భవ
ద్వనరుహాగపదయుగళము।ననిపుడెయియ్యాత్మనర్పణంబొనరింతున్

క. ఏమునునా. పర్వము । నోనాధా!నీదికాదె?యుమ్మద్ధనమున్
చేసిజమోఱుఁగుమఁగావున। నేనునమర్పింపఁబోవనేమున్నదిఁకన్. 55

క. అతికృప,దేవా!యీశా!త్వతభవదీయత్వమున్ బ్రసాదించితెటుల్
నతమటులనన్యభోగ్యా।యతభక్తియుమెసఁగుమా,న్యాయంబుగనాకున్

క. భవదీయదాస్యసుఖమై। భవైకరతులింటఁగిమిభవంబైనను నా
కవుఁగాతఃమితరగృహముల।భువనేడ్జన్మమును లేకపోవుతనాకున్.

చ. సరగభవత్స్వరూపముఁ గపారఁగనుంగొనుకోర్కెనుత్తమే
తరమగు భుక్తిముక్తులను దారత నెవ్వరు లెక్కసేయు రె
వ్వరి విరహంబు నీకు నిలువన్ క్షణమేని సుదుస్సహంబగున్
ధర, నలవైష్ణవోత్తములు నన్దయఁజూడ ననుగ్రహింపుమా 58

శా. శ్రీతన్వీవర! విన్నపంబిదె భవచ్ఛేషత్వ సంపద్బృహి
ద్భ్యాతంబా నొడలేని, ప్రాణినిచయంబుం గాని, సర్వేప్సిత
ఖ్యాతోద్యత్సుఖమేని, నాత్మయయినన్, గాకింక నేదైనఁగా
నీ, తాళన్ క్షణమేనదెల్ల శతధా నిర్మూలమై పోవుతన్. 59

చ. అపరిమితా, త్యనా, ద్యపరిహార్య దురంత ఘనాఘకోటికిన్
న్నృపశుఁడ హేతువర్తనుఁడ నేఁగుదురయ్యయు, నోదయాసము
ద్ర! వరమబంధురత్నమ! నిరంతర వత్సలతాపయోనిధే
యెవ్వుడు భవద్గుణాళి స్మరియించి స్మరించి భయంబు వాసెదన్. 60

ఉ. ఇంతయు నిచ్చలేకయును, నిచ్చగలల్గు రజస్తమోవృత
స్వాంతుఁడనైన నేఁగపట వాక్సరణిన్ స్తుతియించినాఁడన
త్యంతము; నట్టులయ్యు, మఱితద్వచనంబుల నెంచియైన, భూ
కాంతుఁడ! యిట్టినామదినిఁకన్ గృప నీవయొనర్పు శిక్షులన్. 61

శా. నీవే తండ్రివి, నీవె తల్లి వనుగుం బిడ్డండవీవె, సుహృ
ద్భ్రాతుండీవె, సఖుండవీవె, గురువున్ బ్రాపైన, నీవె యిఁకన్;
నీవాఁడన్, మఱినీదు భృత్యుఁడను, నిన్నే నమ్మితిన్, భర్తుఁడన్
దేవా! నీపరిచారకుండ, నయిసన్ నీకే భరంబైతినా. 62

చ. కర, ఘనకీర్తిశౌచపరతన్, సహజైకభవత్పదాంబుజాం
తరతతి, నిన్నుఁ బాయని యెదన్, గుణపూరువతత్వ సంస్థితిన్
బరఁగ నెఱింగినట్టి గురువంశమునన్ జనియించి, నేనయో!
శరణద! పాపినై, మనఁగఁజాగితిఁగా! తమమం, దధోగతిన్. 63

మ. శ్రుతిదూరుండఁ, గృతఘ్నుఁడన్, జలమతిన్, క్షుద్రుండ, దుర్మానసం
హతుఁడన్, వంచకుఁడన్, నృశంసుఁడన, మాయాగ్రస్తచిత్తుండ, సం
తతపాపిష్ఠుఁడఁ గామలోలుఁడ, నెటుల్ దాఁటన్ గలన్ వారవ!
ర్జితమీమాంమఃఖపయోధిః నీచరణముల్ సేవించుటెట్లబ్బెడిన్. 64

చ. ప్రణతుఁడటంచు దాదృగపరాధి, రఘూత్తమ!, కాకమున్, గృపన్
గనుటఁ దలంచినన్, నరనఖా! ప్రతిజన్మమునందు నెగ్గొన
ర్చిన శిశుపాలుముక్తుఁగఁ జేసిన దెంచిన, ముగ్ధ! యేమిక
ల్గును నీకుఁ జెప్పనీ దుష్కృముకున్ విషయంబులు కాని పాపముల్? 65

శా. సేపినాఁడ నెయంచు, నొక్కమరుగానీ. వేఁడు నివ్వాఁడువి
న్నాణఁబొప్పఁగఁ దత్ప్రపన్నుఁడు, ప్రతిజ్ఞాసంస్మృతివ్యాపృతా
మాన వ్యాఁతుఁడవై ననీకు దయనీయుండౌను: సీయీవ్రతం
బోనాథా! ననునొక్కఁడిన్ విడిచి యేమో చెప్పమా కాకిఁకన్, 66

కం. త్వదకృతిమచరణాంబుజ! సదానురాగాంతసీమసతతాత్మవిదున్
మదినాథముని బితామహు నిఁ దలచి దయఁ జూడుమైఁచి నేరములు
[ననున్.

మ. వనజాక్షాంఘ్రినిషేవణుండఁగన కాంబాకృష్ణమాచార్యనం
దనుఁడన్, గాశ్యపగోత్రగొట్టుముకలవిద్వద్వంశ్యుఁడన్, మంగళా
ద్రినివాసుండను, నాంధ్రహూణకవితాదివ్యద్రమాకాంతనా
మనుతుండన్, దెలిగించినాఁడ వెలయింపన్ యామునస్తోత్రమున్. 68

(సంపూర్ణము).

